

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 6 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงการกระจายของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของตัวแปรอิสระ ได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพ

ตอนที่ 2 แสดงจำนวนเปอร์เซ็นต์ เรื่องความสำนึกทางค่านอาหารและโภชนาการ ซึ่งประกอบด้วย

2.1 ความรู้ความเข้าใจทางค่านอาหารและโภชนาการ

2.2 ทศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการ

ตอนที่ 3 แสดงลำดับคิของการเปิดรับสื่อสารมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

ตอนที่ 4 แสดงความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับความสำนึกทางค่านอาหารและโภชนาการ ซึ่งประกอบด้วย

4.1 ความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับความรู้ความเข้าใจทางค่านอาหารและโภชนาการ

4.2 ความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระกับทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการ

ตอนที่ 5 แสดงความสัมพันธ์และความแตกต่างของตัวแปรอิสระกับการเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

ตอนที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกกับการเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1. แสดงการกระจายของอายุ การศึกษา รายได้ และอาชีพ
(ตารางที่ 1 หน้า 113)

อายุ ปรากฏว่า แม่ที่มีอายุอยู่ในระดับต่ำ คือ ระหว่าง 17-25 ปี มีมากที่สุด รองลงมาคือ อายุระดับปานกลางคืออายุระหว่าง 26-45 ปี และที่น้อยที่สุดคือ อายุสูง คือ 45 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละจากอายุระดับต่ำขึ้นไปสูง คือร้อยละ 86.0, 71.0 และ 0.3 ตามลำดับ

การศึกษา พบว่า แม่ที่มีการศึกษาระดับต่ำคือ ไม่จบ ป.4-ป.7 มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 42.7 รองลงมาคือ แม่ที่มีการศึกษาระดับปานกลางคือ ม.ศ.1-ม.ศ.6 คิดเป็นร้อยละ 31.7 ที่น้อยที่สุดคือ แม่ที่มีการศึกษาระดับสูงคือ จบอนุ-ปริญญาขึ้นไป มีร้อยละ 25.7

รายได้ ปรากฏว่าแม่ที่มีรายได้น้อยคือ ต่ำกว่า 2,000-4,000 บาท มีมากที่สุดคือ ร้อยละ 38.6 รองลงมาคือ รายได้ระดับปานกลางคือ 4,001-8,000 บาท มีร้อยละ 33.0 ที่น้อยที่สุดคือรายได้ระดับสูงมีร้อยละ 28.4

อาชีพ พบว่าแม่บ้านมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาคือ ลูกจ้าง(ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ, บริษัทหรือร้านค้า ฯ) มีร้อยละ 24.7 รองลงมาอีกคือ ผู้ประกอบการค้าหรือธุรกิจเอกชน มีร้อยละ 19.3 และอาชีพราชการ(ทหาร, ตำรวจ, ข้าราชการส่วนท้องถิ่น ฯ) มีร้อยละ 18.3 ส่วนอาชีพเกษตรกร(ชาวนา, ชาวไร่ ฯ)และกรรมกรไม่มีเลย

ตอนที่ 2 แสดงความสำนึกทางค่านิยมและโภชนาการ

ความสำนึกทางค่านิยมและโภชนาการ ประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจ และทัศนคติทางค่านิยมและโภชนาการ

2.1 ความรู้ความเข้าใจทางค่านิยมและโภชนาการ (ตารางที่ 2 หน้า 114-117) ผลการวิจัยปรากฏว่า

2.1.1 ในเรื่องความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารทารกและเด็ก แม่ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเป็นอย่างดี โดยส่วนใหญ่แม่ตอบถูกเกินกว่าร้อยละ 70 ขึ้นไป ที่ตอบถูกมากที่สุดคือ เรื่องนมที่โซ่เลี้ยงทารกเป็นประจำจะทำให้ทารกเป็นโรคขาดอาหาร มีถึงร้อยละ 95

2.1.2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ ของหญิงขณะตั้งครรภ์และหลังคลอด แม่เป็นจำนวนมากมีความรู้ ความเข้าใจดีในเรื่องนี้ จะเห็นว่ามีเพียงเรื่องของการรับประทานอาหารเพิ่มขึ้นในขณะตั้งครรภ์ หรือหลังคลอดเท่านั้น ที่แม่มังมีความเข้าใจไม่ถูกต้อง ดังจะเห็นได้ว่ามีเพียงร้อยละ 38.0 เท่านั้นที่ตอบถูกในเรื่องนี้

2.1.3 เรื่องเกี่ยวกับพื้นฐานทางคานอาหารและโภชนาการ แม่ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจดี มีเพียงเรื่องประโยชน์ของอาหารจำพวกเนื้อสัตว์ ไข่ แมงกานีส ผักต่าง ๆ และคุณค่าของโซ่โกและโซ่เป็ดที่แม่มังมีความเข้าใจน้อย คือร้อยละ 48.7 และ 27.7 เท่านั้นที่ตอบถูก

ในเรื่องความรู้ความเข้าใจทางคานอาหารและโภชนาการ หากกล่าวโดยสรุปแล้ว จากการวิจัยพบว่า ความรู้ความเข้าใจของแม่จัดอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.7 (ดูตารางที่ 5 ประกอบ)

2.2 ทศนคติเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 6 หน้า 117-121)

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

2.2.1 ในเรื่องทศนคติ ความเชื่อ และความรู้สึกเกี่ยวกับอาหาร และโภชนาการของหญิงมีครรภ์และหลังคลอด พบว่า ส่วนใหญ่แม่มังทศนคติเป็นไปในทางลบ เช่น แม่มังเห็นว่าไม่ควรรับประทานอาหารมากกว่าปกติในขณะตั้งครรภ์และให้นมบุตร มีถึงร้อยละ 72.3 และที่เห็นว่าหญิงหลังคลอดหรือให้นมบุตรควรรับประทานอาหารกับเกลือหรือชาวกับปลาแห้งเท่านั้น มีร้อยละ 69.3

2.2.2 เกี่ยวกับทศนคติในเรื่องของอาหารทารกและเด็ก พบว่าความเห็นของแม่ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นควยหรือเป็นไปในทางบวก โดยเฉพาะในเรื่องการให้อาหารเสริมแก่ทารกเมื่อมีอายุครบ 3 เดือน แม่มังเห็นควยมีถึงร้อยละ 87.7

2.2.3 ในเรื่องทัศนคติ นิสัยการบริโภคอาหาร ความเชื่อเรื่อง การรับประทานอาหาร ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติของแม่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

จากผลการวิจัยในเรื่องทัศนคติทางด้านอาหารและโภชนาการสรุปได้ว่า แม่มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ 63.0 (ดูตารางที่ 9 ประกอบ)

สรุปผลจากความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติทางด้านอาหารและโภชนาการ ประเมินค่าออกเป็นความสำคัญสามารถสรุปได้ว่า แม่มีความสำคัญทางด้านอาหารและโภชนาการ อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 62.7 (ดูตารางที่ 10 ประกอบ)

ตอนที่ 3 การเปิดรับสื่อมวลชนทางด้านอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 11 หน้า 122-126) ผลการวิจัยปรากฏว่า

3.1 วิद्यุเป็นสื่อที่เป็นเจ้าของมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมาคือ โทรทัศน์มีร้อยละ 90.0

3.2 สื่อที่แม่ดูอย่างสม่ำเสมอหรือทุกวันมากที่สุดคือ โทรทัศน์ (ร้อยละ 52.0) และสื่อที่แม่ไม่เคยดูเลย คือภาพยนตร์มากที่สุดมีถึงร้อยละ 73.0

3.3 แม่ที่สนใจหรือติดตามอ่าน ฟัง หรือดู ในเรื่องเกี่ยวกับอาหารและ โภชนาการจากสื่อมวลชนเป็นเวลาบางครั้งบางคราวมากร้อยละ 27.3 และมีเพียงร้อยละ 5.0 เท่านั้นที่สนใจหรือติดตามอ่าน ฟัง หรือดูอย่างสม่ำเสมอหรือทุกวัน

3.4 สื่อมวลชนที่แม่ไม่เคยเปิดรับในเรื่องเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการ เป็นจำนวนถึงร้อยละ 99.6 คือภาพยนตร์ ที่รองลงมาคือ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ร้อยละ 43.3 เท่านั้น และจะสังเกตได้ว่าสื่อที่มีการเปิดรับฟังสม่ำเสมอหรือทุกวันคือวิทยุ แต่มีเพียง ร้อยละ 2.0 เท่านั้น

3.5 แม่ที่นำข่าวสารเกี่ยวกับอาหารและโภชนาการที่ได้รับจากสื่อมวลชน ไปใช้ในชีวิตประจำวันมีเพียงร้อยละ 1.7 เท่านั้น ที่นำความรู้ไปใช้อย่างสม่ำเสมอหรือทุกวัน แต่ที่ไม่เคยเอาไปใช้ประโยชน์ถึงมีจำนวนมากที่สุดถึงร้อยละ 39.7

3.6 แม้อายุเฉลี่ย 33.6 ไม่เคยพุดหรืออภิปรายในเรื่องเกี่ยวกับอาหารและ โภชนาการกับบุคคลอื่นเลย ซึ่งมีเป็นจำนวนมากที่สุด

3.7 แม่ส่วนใหญ่ (98.0%) ไม่เคยแสดงความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับอาหาร และโภชนาการผ่านทางสื่อมวลชน

จากข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนทางคานอาหารและโภชนาการที่กล่าวมาแล้ว สามารถสรุปได้โดยรวม (ดูในตารางที่ 18) ว่าแม่มีการเปิดรับสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุดคือร้อยละ 41.7

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความสำนึกทางคานอาหารและโภชนาการ

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความสำนึกทางคานอาหารและโภชนาการ

4.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้ความเข้าใจทางคานอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 19 หน้า 127) ผลการวิจัยปรากฏว่า

แม่ที่มีอายุในระดับปานกลาง คือช่วงอายุระหว่าง 26-45 ปี เป็นกลุ่มแม่ที่มีความรู้ความเข้าใจทางคานอาหารและโภชนาการสูงมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39.3 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับอายุต่ำคืออายุระหว่าง 17-25 ปี มีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลางมากกว่าระดับอื่นร้อยละ 18.7)

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของอายุและความแปรปรวนทางคานความรู้และความเข้าใจ พบว่า แม่ที่มีอายุต่างกันมีความรู้ ความเข้าใจทางคานอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 20 หน้า 128)

4.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา กับความรู้ความเข้าใจทางคานอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 21 หน้า 129)

จากการวิเคราะห์ปรากฏผลว่า แม่ที่มีการศึกษาระดับสูงจะมีความรู้และความเข้าใจทางคานอาหารและโภชนาการอยู่ในระดับสูงด้วย (ร้อยละ 22.0) แม่ที่มีการศึกษาระดับปานกลางก็มีความรู้และความเข้าใจในระดับต่ำ (ร้อยละ 18.6) ที่อยู่ในระดับสูงมีเพียงร้อยละ 0.7 เท่านั้น ส่วนแม่ที่มีการศึกษาระดับต่ำมีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลางคือร้อยละ 29.6

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการศึกษาและความแปรปรวนทาง
 ด้านความรู้และความเข้าใจ ปรากฏว่าแม่ที่มีการศึกษากันมีความรู้และความเข้าใจทาง
 ด้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 22 หน้า 130)

4.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความรู้ความเข้าใจทางด้านอาหาร
 และโภชนาการ (ตารางที่ 23 หน้า 131)

จากการวิจัยพบว่า รายได้มีอิทธิพลต่อความรู้ ความเข้าใจทางด้าน
 อาหารและโภชนาการ เนื่องจากแม่ที่มีการศึกษาระดับสูงขึ้น ความรู้ความเข้าใจจะยิ่ง
 มากขึ้นตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน ปรากฏว่า แม่ที่มีรายได้ต่างกัน
 มีความรู้ความเข้าใจทางด้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดู
 ตารางที่ 24 หน้า 132)

4.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้ความเข้าใจทางด้านอาหาร
 และโภชนาการ (ตารางที่ 25 หน้า 133)

จากการวิเคราะห์ปรากฏว่า แม่ที่มีอาชีพหารายได้ที่มีความรู้และ
 ความเข้าใจทางด้านอาหารและโภชนาการอยู่ในระดับสูงมีเพียงร้อยละ 12.7 ซึ่งเป็นจำนวน
 เปอร์เซ็นต์สูงสุด และไม่มีผู้ใดมีความรู้และความเข้าใจอยู่ในระดับต่ำเลย

การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนปรากฏว่า แม่ที่มีอาชีพต่างกันมีความรู้
 ความเข้าใจทางด้านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 26
 หน้า 134)

4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับทัศนคติทางด้านอาหารและโภชนาการ

4.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทัศนคติทางด้านอาหารและโภชนาการ
 (ตารางที่ 27 หน้า 135)

จากการวิเคราะห์ปรากฏว่า แม่ที่มีอายุในระดับปานกลางมีทัศนคติทาง
 ด้านอาหารและโภชนาการอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปในระดับที่ดีหรือสูงขึ้น คือระดับ
 ปานกลางมีร้อยละ 46.0 ระดับสูงร้อยละ 16.4 ระดับต่ำร้อยละ 8.6 ส่วนแม่ที่มีอายุระดับ
 ต่ำมีทัศนคติที่จัดอยู่ในระดับสูงหรือดีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏว่าแม่ที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 28 หน้า 136)

4.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 29 หน้า 137)

จากการวิเคราะห์พบว่า แม่ที่มีระดับการศึกษาสูงมีทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการสูงตามด้วย จากตารางพบว่า แม่ที่มีการศึกษาสูงมีระดับทัศนคติสูงร้อยละ 15 และมีทัศนคติอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 0.6

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏว่า แม่ที่มีการศึกษาต่างกันมีทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 30 หน้า 138)

4.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 31 หน้า 139)

รายได้นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่สัมพันธ์ต่อทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการต่อแม่ ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีผู้ที่มีรายได้ระดับต่ำมีทัศนคติอยู่ในระดับสูงหรือดีเลยสักหนึ่งคน ในขณะที่แม่ผู้ที่มีรายได้สูงที่มีทัศนคติในทางดีมีถึงร้อยละ 10

จากการวิเคราะห์ผลความแปรปรวน ปรากฏว่า แม่ที่มีรายได้อันต่างกันมีทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 32 หน้า 140)

4.2.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 33 หน้า 141)

จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า แม่บ้านเป็นกลุ่มบุคคลที่มีทัศนคติอยู่ในระดับดีมีถึงร้อยละ 12.3 ในระดับปานกลางร้อยละ 24.7 และในระดับต่ำมีเพียง 0.7 เท่านั้นที่เกิดคืออาชีพราชการมีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้นที่มีทัศนคติอยู่ในระดับดี

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ผู้ที่มีอาชีพต่างกันมีทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 34 หน้า 142)

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความรู
ความเข้าใจและทัศนคติทางค่านอาหารและโภชนาการสามารถประเมินค่าเป็นความสำนึ
ทางค่านอาหารและโภชนาการ สรุปผลได้ดังนี้

4.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความสำนึทางค่านอาหาร
และโภชนาการ

ก. ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความสำนึทางค่านอาหารและ
โภชนาการ (ตารางที่ 35 หน้า 143)

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แม่ที่มีอายุระดับปานกลางคือ 26-45 ปี
ความสำนึทางค่านอาหารและโภชนาการมีเปอร์เซ็นต์สูงกว่าอายุระดับอื่น ๆ คือร้อยละ 20
และมีความสำนึในระดับปานกลางร้อยละ 43.3 สำหรับผู้ที่มีอายุค่าคือระหว่างอายุ 17-25 ปี
มีความสำนึทางค่านอาหารและโภชนาการที่อยู่ในระดับสูงเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น

จากผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า แม่ที่มีอายุต่างกันมี
ความสำนึทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำนึ .05 (ดูตารางที่ 36
หน้า 144)

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความสำนึทางค่านอาหาร
และโภชนาการ (ตารางที่ 37 หน้า 145)

จากการวิเคราะห์พบว่า แม่ที่มีการศึกษาสูงชันจะมีความสำนึ
ทางค่านอาหารและโภชนาการสูงตามค้วย หากพิจารณาการศึกษาของแม่จากระดับสูงไปต่ำ
โดยดูระดับความสำนึในชั้นสูง ปรากฏดังนี้คือร้อยละ 18.7, 2.0 และ 1.0 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏว่า แม่ที่มีการศึกษาต่างกัน
มีความสำนึทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำนึ .05 (ตารางที่ 38
หน้า 146)

ค. ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับความสำนึทางค่านอาหาร
และโภชนาการ (ตารางที่ 39 หน้า 147)

ผลการวิเคราะห์พบว่า รายได้มีอิทธิพลต่อความสำนึทางค่าน
อาหารและโภชนาการเป็นอย่างมาก เมื่อพิจารณาความสำนึเฉพาะระดับสูงของแม่ทุกระดับ

การศึกษาตั้งแต่สูง กลาง และต่ำ ระดับความสำคัญนั้นคิดเป็นร้อยละ 12.0, 3.7 และ 0 จากการศึกษาวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า แม่ที่มีรายได้ต่างกันมีความสำคัญทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ตารางที่ 40 หน้า 148)

ง. ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความสำคัญทางค่านอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 41 หน้า 149)

จากการวิเคราะห์พบว่า แม่บ้านเป็นอาชีพที่มีเปอร์เซ็นต์ความสำคัญสูงสุดคือร้อยละ 24.0 รองลงมาคือผู้ประกอบการค้าหรือธุรกิจเอกชนมีร้อยละ 10.4 และส่วนที่มีอาชีพลูกจ้าง (ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ บริษัท หรือร้านค้า) ไม่มีผู้ใดมีความสำคัญอยู่ในระดับต่ำเลย

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏว่า แม่ที่มีอาชีพต่างกันมีความสำคัญทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 42 หน้า 150)

ตอนที่ 5 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับการเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 43 หน้า 151)

จากการวิจัยพบว่าแม่ที่มีอายุต่ำและมีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับต่ำควมมีถึงร้อยละ 16 ส่วนในระดับสูงมีเพียงร้อยละ 0.3 ส่วนผู้ที่มีอายุระดับปานกลางมีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับปานกลางและมีเปอร์เซ็นต์ไปทางสูง

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวน ปรากฏว่าแม่ที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 44 หน้า 152)

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับการเปิดรับสื่อมวลชนทางค่านอาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 45 หน้า 153)

จากการวิจัยปรากฏผลว่า การศึกษามีอิทธิพลต่อการเปิดรับสื่อมวลชนทาง
 คานอาหารและโภชนาการ ผู้ที่มีการศึกษาสูง ปานกลาง และต่ำ มีการเปิดรับสื่อมวลชนอยู่
 ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 15.7, 6.7 และ 0.7 ตามลำดับ และที่น่าสนใจก็คือ ผู้ที่มีการ
 ศึกษาต่ำมีการเปิดรับสื่อมวลชนอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างไปทางสูง

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏผลว่า แม่ที่มีรายได้ต่างกันมีการ
 เปิดรับสื่อมวลชนทางคานอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตาราง
 ที่ 46 หน้า 154)

5.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการเปิดรับสื่อมวลชนทางคาน
 อาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 47 หน้า 155)

จากการวิเคราะห์ปรากฏผลว่า รายได้มีอิทธิพลต่อการเปิดรับสื่อมวลชนทาง
 คานอาหารและโภชนาการ คือผู้ที่มีรายได้สูงมีระดับการเปิดรับสื่อมวลชนสูงถึงร้อยละ 15.7
 ส่วนผู้ที่มีรายได้ระดับปานกลางและระดับต่ำมีการเปิดรับสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ 3 และ 0

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏว่า แม่ที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับ
 สื่อมวลชนทางคานอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ดูตารางที่ 48
 หน้า 156)

5.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการเปิดรับสื่อมวลชนทางคาน
 อาหารและโภชนาการ (ตารางที่ 49 หน้า 157)

อาชีพที่มีการเปิดรับสื่อมวลชนทางคานอาหารและโภชนาการเป็นจำนวนมาก
 ที่สุด คือแม่บ้าน คือมีการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับสูงร้อยละ 18.3 ในขณะที่ข้าราชการมี
 การเปิดรับสื่อมวลชนจ้อยอยู่ในระดับสูงเพียง 3.3

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปรากฏว่า แม่ที่มีอาชีพต่างกันมีการเปิดรับ
 สื่อมวลชนทางคานอาหารและโภชนาการแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ตารางที่ 50 หน้า 158)

ตอนที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสำนึกกับการเปิดรับสื่อมวลชนทางคาน
 อาหารและโภชนาการ

จากการวิจัยปรากฏผลว่า ความสำนึกมีความสัมพันธ์ในทางบวก (ระดับปาน
 กลาง)กับการเปิดรับสื่อมวลชนทางคานอาหารและโภชนาการ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $= 0.62$ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.001